

STRIJD KREET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-OOST-INDIË.

EDWARD J. HIGGINS, Generaal.

WILLIAM BOOTH, Stichter.

W. PALSTRA, Kommandant.

30ste JAARGANG, No. 6

Internationaal Hoofdkwartier:
101 Queen Victoria St. Londen E. C.

1 JUNI 1929.

Territoriaal Hoofdkwartier
voor Ned.-Oost-Indië: Javastraat 16, Bandoeng.

PRIJS 10 CENT.

ONZE KWEEKSCHOOL

door den Kweekschoolleider.

Wij hebben het genoegen onzen lezers hierbij een foto van onze jongste Kadet-Officiëren aan te bieden. Deze jonge menschen van een gemiddelden leeftijd van één en twintig jaren hebben, na een Soldaatschap (Soldaat wil zeggen: lid van het Leger des Heils) van minstens zes maanden, een cursus gevolgd in onze Kweekschool te Bandoeng.

De Kweekschooltijd is in het leven der meeste jonge Officiëren een zeer belangrijke. Jaren na de voltooide opleiding denkt men er met vreugde aan terug. Het is een tijd van hard en geregeld werken, van bidden en studeeren en onder goede leiding het geleerde in praktijk brengen. Men wordt opgeleid tot zelfstandigheid, tot initiatief nemen, en verantwoordelijkheid dragen. Men leert zijn oogen gebruiken, kansen zien en aangrijpen. Ook leeren de Kadetten de reusachtige internationale organisatie met haar vele takken van arbeid nader kennen.

In de Kweekschool wordt de Bijbel flink bestudeerd. De Kadetten worden opgeleid tot een persoonlijk geestelijk leven, zij leeren zien en verstaan, wat een persoonlijke Godsdienst is en beteekent. Ze leeren Gods wil en wensch met den mensch kennen. Vooral wordt er de nadruk op gelegd, dat God een kenner van het ondoorgrondelijk menschenhart is, en dat alle uiterlijk godsdienstvertoon, wat in het hart geen weerklank vindt, Hem een gruwel is; dat Hij een God is, Die doordringt tot de meest verborgen gedachte.

Verder leeren onze Kadetten en ondervinden ook, dat onze strijd een aanvallende is. Een passief geloof, een stille vennoot, vindt in de gelederen van de Officiëren van het Leger des Heils geen plaats. Wij willen Jezus' gebod: Ga uit in de wegen en heggen en dwingt ze in te gaan, in praktijk brengen. Zielen winnen, niet namen op een boek of in een register, is onze leus.

De geest van het Leger des Heils is de geest van den barmhartigen Samaritaan: een open oog hebben voor de nooden der menschen, die wij op onzen weg tegenkomen: hen helpen, steunen en leiden. De Kadetten van het Leger des Heils worden opgeleid, altijd paraat, mobiel en vlug te zijn. Ze moeten tegenwoordigheid van geest hebben, vol teedere liefde zijn, nederig van hart, altijd gewillig te gaan waar ze gezonden worden.

In de Kweekschool worden voor de Kadetten geen bedienden er op na gehouden, uitgezonderd dan de onmisbare kokki. 's Morgens om kwart voor zes is de reveille. Na een kort persoonlijk gebed gaan de Kadetten onmiddellijk aan het huiswerk, dat volgens een rooster der werkverdeling verricht wordt. Zeven uur wordt een gemeenschappelijke bidstond gehouden, waarna men het ontbijt gebruikt. Wanneer een en ander opgeruimd is, maakt men zich gereed voor de lessen, die om acht uur zullen aanvangen.

Het eerste lesuur wordt een lezing gegeven, hetzij door den Leider van het Leger des Heils, den Algemeen Secretaris, den Kweekschoolleider of een der Stafofficiëren van het Hoofdkwartier. Aangezien het gebed een belangrijke plaats inneemt, en vooral het persoonlijk gebed, wordt na de lezing vijf en twintig minuten daarvoor afgezonderd. 9.25 wordt er gefloten en de Kadetten verzamelen zich alweer in de leerzaal voor een uur Bijbelles, d.w.z. kennis der Bijbelsche figuren, Gods leiding met hen, hun verrichtingen, hun strijd en overwinning, terwijl ook nadruk wordt gelegd op hun dwalingen, ongehoorzaamheden en de gevolgen hiervan. Nuttige lessen worden geleerd en toegepast. Na een korte ontspanning volgt een les in de Leerstellingen van het Leger des Heils, de Orders en Reglementen en Veldoefeningen.

's Middags wordt een eenvoudige rijsttafel genuttigd, en nadat de Kadetten eigenhandig hebben opgeruimd, bestaat gelegenheid tot zelfstudie dan wel

een weinig rust te nemen, al naar gelang men gedisponeerd is.

Om drie uur weerklinkt opnieuw de fluit, en dan wisselt de arbeid in de namiddagen tusschen huisbezoek, colportage, bezoek aan kazerne of Hospitaal en lessen in andere vakken, als rekenen, Korpsadministratie en talen. 's Avonds worden openbare of wijkssamenkomsten gehouden, en ook zang- en andere lessen gegeven.

Bij het lesgeven wordt de Internationale leidraad gevolgd. Men leert dus op Java hetzelfde als in Engeland of Australië. De lessen in Japan of Amerika zijn dezelfde als op Java.

***

De behoefte aan arbeiders in Gods Koninkrijk is groot. Bij een bevolking van circa veertig millioen menschen is twee honderd Officiëren als een druppel in den Oceaen.

Jonge mannen en vrouwen, die vervuld zijn van den Geest van Christus, die niets anders willen weten dan Hem en Zijn woord, die door God geroepen zijn om in onze gelederen te strijden tegen de zonde, de wereld, den duivel en het vleesch, die zullen in het Leger des Heils een schitterende organisatie vinden, waarin hun kracht, kennis en talenten op de meest praktische, logische en nuttige wijze tot daden kunnen worden omgezet.

Het Leger des Heils heeft maar één nadeel, dat op de keper beschouwd dit eigenlijk niet is. Het kan U niet aanlokken met zoovele honderden guldens in de maand. Idealisten, werkers, kunstenaars en geroepenen vragen echter niet hiernaar, maar overwegen alleen: hoe kan ik mijn doel bereiken en mijn roeping vervullen?

Vriend, als God U roept, raadpleeg dan niet vleesch en bloed, familie en kennissen, ga Gods weg! Stel Uw leven in Zijn handen en Hij, Die U geroepen heeft, zal ook zorgen, dat het U in geen ding ontbreekt.

STAFKAPITEIN EN MEVROUW
HIORTH, ADJUDANTE LEHMANN
EN DE NIEUWE OFFICIEREN

IS DE DUIVEL DOOD? DOOR KOMMANDANT SAMUEL HURREN.

Met een aanval van muskieten begon 't! Ake-lijke pijn en verhooping leidden tot melancho-liche gedachten over de mogelijkheid van een vroegen dood, en vreemde weerspiegelingen over wie er in dat geval bedroefd, dan wel geïnteres-seeerd, of hoogst dankbaar zouden zijn!

Toen kwam er een vliegmachine in mijn kamer, ten minste dat leek me zoo toe. 't Gedreun en gesnor der motoren bromde in m'n ooren en deed m'n heele wezen trillen. Een mijner huisgenooten wilde beweren, dat er geen vliegmachine in de kamer was, maar met dat ik zwakjes protesteerde over de dwaasheid om te redeneeren met een ziek mensch, — vloog ik weg.

Op een hoogen bergtop werd ik neergelaten. Vandaar overzag ik de geheele wereld. Zoo bijzonder was de luchtdruk daar, dat alle afstan- den wegvielen. Ook konden rotsen noch berg- kloven, paleizen noch krotten, noch één enkele uitvinding al de menschen op aarde voor mijn oog verbergen.

Als ik zeg, dat ik overstelpt was van smart over hetgeen ik zag, is het slechts een zwak- ke aanduiding van wat ik in werkelijkheid ge-voelde. Wat ik zag, vervulde mij met ontzetting! Vóór mij lag de geheele menschheid met haar ontelbare millioenen, die maar voortzwoegen in hun lijden en hun zonden. Vreemd ook, dat geen enkele smart of zonde op zichzelf stond, doch, om mij het nog vreeslijker te doen gevoelen, gekoppeld scheen aan groote brigades van duizen- dere andere van dezelfde soort.

Op den grooten berg bijvoorbeeld, waar de tien miljoen menschen lagen, die in den Grooten Oorlog gedood waren, zag ik mannen en natieën bezig de laatstgevallenen op te stapelen, tot het me toescheen, alsof het geheele menschelijke geslacht een gewelddadigen dood zou sterven. Elders was het overschot bijeengebracht van een wereldwijde prostitutie, terwijl uit alle wind- streken duizenden van onschuldigen voort- durend maar aanmarcheerden naar eenzelfde droevig einde.

Toen werden de andere misdaden der men- schen opgemerkt — al de sluipmoorden, en ver- borgen drama's, familietwisten en daden van ontrouw — bedriegerijen, diefstallen, brand- stichtingen, oproeren en onderdrukkingen.

Ook sloeg ik de wereldsche politieke en gods- dienstige oneenigheden en kuiperijen, en nog erger, gade en de ontelbare horden van plezier- makers, wier hartstochten niet te bevredigen zijn, wien geen ramp, hoe ontzettend ook, kan verstoren, en die, naar het schijnt, wel zullen blijven dansen, dobbelen, feestvieren en gek- scheren tot de dag hunner verdoemenis aan- breekt.

Bevende van ontzetting, keerde ik mij om, en zag toen voor 't eerst, dat er iemand naast mij stond, en mij aanstonds trachtte gerust te stellen. „Och,” zei hij, „U ziet de dingen veel te levendig. Trek U daar niet te veel van aan. De aarde is niet zoo slecht, als zij er uit ziet. U is een slachtoffer van die bijzon- dere opvoeding in Uw jeugd. Beschouw deze zaken van een modern standpunt.

Verbeeld U,” vervolgde hij, „er was eens een tijd, dat men dat alles, wat U daar zag, aan den duivel verweet. De menschen van tegenwoordig hebben meer verstand en weten- schap. De duivel is dood! — Dat wil zeggen, als er ooit een duivel bestaan heeft, hetgeen heden ten dage door velen der meest geleerde menschen in twijfel getrokken wordt.

Ge ziet natuurlijk de belangrijkheid in van

deze ontdekking,” ging hij voort, „geen duivel, geen verzoeking; geen val, geen zonde, geen straf. Geen duivel, geen hel! Wat een ver- lichting was het, toen wij dat konden aan- toonen. Bovendien, hoe troostend is het te denken, dat al wat ge aanschouwd hebt, slechts de natuurlijke uitslag is van de menschelijke zucht naar de redelijke bevrediging van het menschelijk instinct naar een „vol” leven.

Er is geen G—!” trachtte hij op theatrale toon te verklaren, doch de woorden scheen hij niet geheel te kunnen uit spreken, en was zijn keel als 't ware toegeknepen door de vingers van den Almachtige!

Wat bijgekomen, praatte hij door. „De gods- dienstige menschen zijn tegenwoordig ook ver- standiger geworden. Zij zien nu in, dat het doel van den godsdienst is om te troosten en den geest te kalmeeren. Gelukkig zijn er maar we- nigen, die de menschen verontrusten en niet met rust kunnen laten, zooals in vroegere dagen. Soms denk ik zelfs, dat de Heilssoldaten erop vooruit gaan. Denk eens aan de afschuwelijke liederen, die jullie vroeger zongen over dood, het graf, den grooten witten troon, de verdoe- menis van den zondaar, en satan, arme kerel, die vastbesloten was ze als zijn prooi mee te voeren. En dan de verschrikkelijke dingen, die jullie placht te prediken. Het maakte de menschen ongelukkig, tot ze beefden en het zweet hun uitbrak. Ik heb zelfs van menschen gehoord, die geen rust konden vinden en die midden in den nacht den Kapitein kwamen storen in zijn nachtrust, om met ze te bidden.

Tegenwoordig,” zei hij, „hoewel de meeste

Heilssoldaten toch nog hun tijd ten achter zijn, beginnen de betere menschen hoe langer hoe meer het volk dien godsdienst te brengen, die ze graag hebben, zooveel als ze willen hebben, en wanneer ze 't willen hebben. Mooie liederen en preeken, die geen innerlijken opstand zullen verwekken, daar houden ze van. Niet zoo lang geleden zag ik nog enkele nachtbrakers, zooals jullie ze noemt, om een clubje van jullie menschen staan, en ze zongen mee „Leid, vriend'lijk Licht.” Dat was toch zóó mooi. Er kwam rust over hen en voor een tijdje gevoelden zij zich veel beter. En zie maar eens, hoe sommige volgelingen van mijn vriend Bacchus soms om jullie heen komen staan en meezingen: „Blijf bij mij, Heer,” enzovoort, in jullie openluchtsamenkomsten.”

„Zulke menschen moesten gezegd worden. dat liederen, waar zooveel wijding en schoonheid in ligt, niet voor hen bedoeld zijn,” onderbrak ik, „zij begrijpen ze niet.”

„Des te beter,” antwoordde hij, „als ze maar hun geweten wat kunnen sussen na, ja, wat zullen we het noemen, hun uitspattingen.”

Hoe lang dit eenzijdige gesprek nog ge- duurd zou hebben, weet ik niet.

Ik stond als gehypnotiseerd. In de verte hoorde ik echter gezang en geroep, dat al nader kwam. Weldra zagen wij vier of vijf Leger des Heils Plaatselijke Officiëren aankomen. Ik kende ze heel goed. De een riep luidkeels, dat Gods oordeelen op handen waren. Een ander droef een sandwichbord met de waar- schuwung „Den goddeloozen wacht de hel”. Een derde zong met een heldere tenorstem, dat „iedere kans zal ras vergaan” zijn en dat er geen verlossing meer is aan de andere zijde van het graf; terwijl de vierde een kruis droeg,

bloedrood, en de schare van angstige, treurende menschen, die hen volgden, vertelde, dat de- genen, die zich, en terecht, aan den rand van den afgrond beseften, verlossing konden ont- vangen door berouw en geloof in den Heer Jezus Christus.

Ik gevoelde me beter. Werkelijk waar! Mijn toevallige kennis was echter merkbaar ver- ontrust en slecht op z'n gemak.

„Hallo,” zeiden mijn makkers, „we zijn nog altijd bezig de waarheid te verkondigen, zooals je ziet, en we moeten er nog meer voor in- gaan! De wereld is op de een of andere wijze bedweld geworden — door de duivelsche mus- kieten gestoken en vergiftigd. De menschen zijn zóó vreesachtig, dat ze den Almachtigen God verwerpen en maar net doen wat ze willen, zonder verantwoordelijkheid, rekenschap of straf te vrezen. We moeten ze wakker schudden!” ze riepen zoo hard, dat mijn andere kennis ervan beefde.

„Deze mijnheer,” zei ik, „gevoelt, dat wij misschien wel een beetje te ver gaan, en dat onze ideeën ouderwetsch zijn.” „O ja,” zei een der Soldaten, terwijl zij voor 't eerst mijn metgezel opmerkten. „En wie mag hij zijn?” vroeg een ander, ietwat twijfelachtig den reus ophalend.

„Hij ziet eruit als de duivel zelf,” zei de derde. „Wij behooren hem wel te kennen — we zijn lang genoeg zijn slaven geweest!”

„De duivel is dood!” zei de man. „Dat is niet waar!” antwoordde de vierde Plaatselijk Officier; „hij heeft weer nieuwe trucks verzonnen, en hij is zóó nóg gevaar- lijker, als ze zeggen, dat hij dood is!”

Middelwijd hadden ze mijn „geruststeller” omsingeld; met groeiende verontwaardiging en haat keken ze hem aan.

Ineens hoorde ik een afgrijselijken gil, die je het bloed in de aderen deed stollen, en ik zag vlammen en rook. Dit werd gevolgd door een uitroep van een van m'n makkers: „Dacht ik het niet! Als je er ooit aan twij- felt, moet je maar naar z'n staart kijken!”

Toen zag ik, dat de man, met wien ik eerst gesproken had, een plotselinge gedaanteverwis- seling had ondergaan, en tanden knersend, vuur uit z'n neusgaten blazend, met groote, uit- gestrekte vleermuisvleugels, steeg de duivel de lucht in; het laatst dat wij hem zagen, dien verleider der natieën, was, toen hij over de aarde zweefde, met begeerige oogen lonkende om te zien, of hij haar niet kon ruïneren, en kij- kende alsof hij „ten doode toe zou strijden” om iedere menschenziel in zijn macht te krijgen.

Ik werd wakker. „Nou, 't wordt tijd ook,” merkte m'n goede vrcuw op: en terwijl ik daar rustig neerlag, vroeg ze, wat me scheelde. „Ik lig te denken,” antwoordde ik heel nederig, en ik voegde er een zinnetje aan toe, dat haar tegelijk verwonderde en vermaakte; „moet je maar naar z'n staart kijken!” De noodzake- lijkheid ervan, zal echter wel duidelijk zijn voor hen, die mijn avonturen met aandacht hebben gevolgd.

Wees altijd en overal op Uw hoede voor zijn tegenwoordigheid — en vooral waar men de Bijbelwaarheden wil gaan verzwakken, en de straf voor de zonde minder zwaar voor- stellen, of meent, dat onze prediking niet zoo dringend, krachtig en aanhoudend gebracht behoort te worden; waar men denkt, dat de wachter zal kunnen worden vrijgesproken van zijn verantwoordelijkheid tegenover God voor het bloed der onbekeerde zondaren.

vervolg van kolom 1.

luchtsamenkomsten, zielen, die bij de groote trom neerknielden om verlossing te zoeken, vijf en vijftig nieuwe Soldaten ingezegend in een vereenigde Heiligingsmeeting te Georgetown, Britsch Guyana. Een vrouwelijke Heilssoldaat, een negerin, droeg op haar hoofd een last, die door drie andere vrouwen opgetild moest worden; zoo lief had zij haar Bijbel echter, dat ze onder 't voortgaan in de gloeiende zon haar dierbaar Bijbelboek open voor zich hield en boodschappen las uit het Woord van God.

Onze West. Kapitein Govaars (District Of- ficier voor Nederlandsch Guyana) die de Taki- Taki taal heeft bestudeerd (een soort Neger- Engelsch, de taal der afstammelingen van de negers, die in slavernij waren gebleven), hield een samenkomst met de negers, en sprak daarbij tot hun groote vreugde in hun eigen taal. — Door uitbreiding van het werk in Paramaribo is een nieuwe afdeling geopend; Korps II gaat onder leiding van Kapitein en Mevrouw Glad- pootjes goed vooruit. (Mevrouw G. is een zus- ter van onze Ensigne Veenendaal).

Oost-Afrika. Op 10 April, den verjaardag van William Booth, werd de nieuwe Kweek- school geopend. Het Korpskadetten-systeem is tevens ingevoerd, de noodige lessen en formu- lieren werden vertaald, en reeds 28 Korpskadetten aangenomen. Te Thika heeft de Politie een maandelijksche contributie geschonken voor de huur der nieuwe zaal, zoodat de agenten de avondschoon aldaar kunnen bezoeken. Sommige van de vrouwen zijn bereids aangesloten bij den Gezinsbond.

William Booth Memorial Kweekschool, Denmark Hill, Londen.

Aangekondigd wordt, dat de nieuwe Internatio- nale Kweekschool (Londens gedenkteeken voor William Booth) officieel geopend zal worden op Maandag 8 Juli a. s.

WELKOM THUIS!

Op 4 Juni a. s. zullen D. V. onze Kommandant en Mevrouw Palstra te Soerabaja voet aan wal zetten, om dan, na aldaar door de Soerabajasche Heilstroepen begroet te zijn, op 6 Juni te Bandoeng aan te komen.

Welk een welkom wacht hun na acht en een halve maand van ons te zijn weggeweest. De Heer heeft onzen Leiders veel zegeningen geschonken ge- durende dien tijd, en ook bij ons, die achterbleven, heeft God alles wel ge- maakt. Toch zijn wij dankbaar hen nu weer „thuis” te hebben, en vol ver- wachting en geloof gaan wij een tijd van onverzwakten aanval en zege in den naam onzes Gods tegemoet onder aanvoering van onze geliefde Kommandants. God zegene Kommandant en Mevrouw Palstra! En God zegene Insulinde!

RUST VOOR GEEST EN HART.

Vrouwen, wier huishoudelijke bezigheden niet al te veel van haar krachten vergen, hebben meer rust noodig voor geest en hart waarschijnlijk, dan voor lichamelijke moeheid. Het recept, dat eens door een beroemden medicus werd gegeven, mag wel door iedere vrouw gevolgd worden, wat haar plichten ook zijn.

Enkele jaren geleden ging een dame, die mij zelf deze geschiedenis vertelde, genoemden dokter raadplegen. Zij was een vrouw van zeer gejaagd temperament, wier zorgen — en die waren vele — haar zóó hadden opgewonden en afgetobd, dat haar lichamelijke krachten zoowel als haar ver- standelijke vermogens geheel overspannen waren. Ze gaf den dokter een heel lijstje van sympto- men, en beantwoordde al de vragen, door hem gesteld, doch was ten zeerste verwonderd over zijn kort recept.

„Mevrouw, gaat U naar huis, en lees elken dag een uur in Uw Bijbel,” zei deze groote man, vriendelijk, dech met klem. „Komt U dan over een maand bij mij terug.”

Eerst was de patiënte geneigd om boos te worden. Toen bedacht ze zich, dat het recept in elk geval niet veel geld zou kosten. Trouwens, het was werkelijk al weer een heele tijd geleden, sinds zij haar Bijbel had gelezen. Ze ging dus naar huis, en zette er zich trouw toe neer om het middel van den dokter toe te passen.

Na een maand kwam zij terug op zijn kantoor. „En,” zei hij glimlachend, terwijl hij haar aan-

zag, „ik zie, dat U een gehoorzame patiënte is, en mijn recept hebt opgevolgd. Gevoelt U nu nog behoefte aan andere medicijn?”

„Neen, dokter,” antwoordde de dame open- hartig, „ik gevoel me een ander mensch; maar hoe wist U, dat ik dat nu juist noodig had?”

Als antwoord wendde de beroemde geneesheer zich naar zijn bureau. Daar lag, veel gebruikt en vol met aantekeningen, een open Bijbel.

„Mevrouw,” zei hij met diepen ernst, „als ik het dagelijksch gebruik van mijn Bijbel zou opgeven, zou ik de grootste bron van kracht en geschiktheid voor mijn werk verliezen. Nooit ga ik naar een operatie zonder mijn Bijbel ge- lezen te hebben. Nooit behandel ik een moei- lijk geval zonder eerst hulp te vinden uit deze bladen. In Uw geval was medicijn onnoodig, maar had U behoefte aan een bron van vrede en kracht van buiten af, en ik heb U mijn eigen recept gegeven. Ik wist, dat het helpen zou.”

„Ja, ik moet bekennen,” hernam de patiënte, „dat ik er eerst haast toe kwam, om het niet te doen.”

„Fr zijn maar weinigen, die het willen pro- beeren, dat merk ik wel,” en de dokter glim- lachte weer, „maar er zijn in mijn praktijk vele, vele gevallen, voor wie, als ze 't pro- beerden, deze medicijn wonderen tot stand zou brengen”.

Overgenomen uit de „S. K.” van Z. Afrika.

INTERNATIONAAL NIEUWS IN EEN NOTEDOP.

Frankrijk. Parijs had het voorrecht voor den J. L. Dag Kommandant Brengle als Leider te hebben. De meetings kenmerkten zich door de merkbare tegenwoordigheid van den Heiligen Geest. In het geheele Territorie boden zich zes en zeventig jonge menschen aan voor het Of- ficiërschap.

Nederland. De Chef Secretaris, Lt. Kolonel Westergaard, meldt, dat met de hevige koude van den afgelopen winter het Leger des Heils in alle grootere plaatsen van het land hete koffie, soep en andere levensmiddelen verstrekte aan de armen. In Amsterdam heeft de D. O. behalve duizenden koppen koffie, ook ongeveer f 3000,— aan kleeding voor arme kleinen kunnen uitdeelen. Roerende tooneeltjes deden zich voor bij deze gebeurtenis; in de „Bijen- korf” werd een veertigtal der allerarmsten, uitgezocht door de onderwijzers der lagere scholen, verrast met keurige stellen onder- en bovenkleertjes. Het Nederlandsche volk wist dit te waardeeren, en heeft dankbaar meege- holpen om het Leger hiertoe in staat te stellen.

De J. L. Dagen in Februari werden in vijftien verschillende centra gehouden, met een totaal opkomst van ruim 8000 jonge menschen, en 239, die een nieuwe aanraking zochten van den Heer.

In Denemarken is een uitgebreid plan in bewerking voor Zomerkampen voor kinderen en voor oudjes uit de achterbuurten.

West-Indië (West). In het grootste Korps te Kingston werden kort geleden 30 Rekruten ingelijfd.

West-Indië (Oost). Enkele bijzonderheden der Eeuwfeest-Campagne waren; middagopen- vervolg kolom 4

GROOTE WELKOMSTSAMENKOMSTEN

SOERABAJA

— 4 JUNI —

DJAGARAGASTRAAT

— 7 UUR N.M. —

OFFICIEELE MEDEDEELINGEN.

Bevorderingen:

Van Kadet tot Kadet-Luitenant:

F. Brouwer
A. Doelah
A. Hoetabarat
Jatimin
J. Kompania
J. Kudding
W. v. d. Lagemaat
J. Latuperissa
D. Losoh
A. Palasongoe
A. Pangalo
Tjho Wie Phoa
S. Volharden
E. Woenoe

Aanstellingen:

Adjutant N. Digby Semarang, Boegangan.
Ensign E. Watts Toeren, Hulpziekenhuis.
Kapitein E. Gree wood, Soerabaja II.
Luitenant W. Boode Djokja Kinderhuis.
Luitenant S. Koene Malang.
Kdt. Luit. F. Brouwer Ngawi.
Kdt. Luit. J. Kudding Batavia.
Kdt. Luit. W. v. d. Lagemaat, Bandoeng K.H.
Kdt. Luit. J. Latuperissa Semarang.
Kdt. Luit. S. Volharden Weltevreden Mil. Teh.

Bandoeng, Juni 1929.

W. PALSTRA,
Kommandant.

AANTEKENINGEN VAN DEN ALGEMEEN SECRETARIS.

Onze geliefde Generaals.

De laatste Engelse „War Cry” geeft het programma van werkzaamheden van Generaal en Mevrouw Higgins aan en het is om er respect voor te hebben! Na een bezoek aan Parijs volgen verschillende centra van Engeland. Daarop zal Zwitserland hen als gasten ontvangen en dan staan de Congressen in Finland en Zweden en de nationale velddag in Nederland voor de deur. Voeg daartoe een groote motortournee door Engeland en een reusachtige Eeuwfeestviering in het Kristallen Paleis, te Sydenham, Londen, op 6 Juli, en U zult het met ons eens zijn, dat onze Leiders aller gebed behoeven. Geve God hun kracht om ons Leger des Heils voort te leiden tot steeds grotere triomfen.

Generaal Bramwell Booth.

Onze lezers zullen ongetwijfeld blijde zijn met het bericht, dat onze oude Generaal William Bramwell Booth door Zijne Majesteit, Koning George van Engeland geridderd is. Het verheugt ons te kunnen melden, dat zijn gezondheids-toestand eenigszins beter is. Laat ons hem steeds is onze gebeden gedenken.

Kommandant en Mevrouw Palstra.

Wat zullen wij verheugd zij hen weer in ons midden te zien na een afwezigheid van acht en een halve maand. Zij zullen D.V. op 4 Juni a.s. te Soerabaja aankomen, waar wij hen hartelijk zullen verwelkomen, zoowel aan de boot als in een bijzondere welkomstsamenkomst in de zaal van ons Europeesche Korps aldaar in de Djagaragastraat. Op den 5en trekken zij naar Bandoeng, waar hun een warme begroeting aan het station wacht, en op 6 Juni een welkomstsamenkomst in de Loge St. Jan. Later zullen zij natuurlijk ook andere plaatsen bezoeken. Voor schrijver dezes is dit inzonderheid een heele verlichting, te weten, dat de Kommandant herroer van het schip weer in handen nemen zal, ofschoon wij God recht hartelijk danken voor Zijn trouwe hulp ons in deze maanden geschonken.

Uitzending der Kadetten.

Wij hadden het genoegen in een gloedvolle bijeenkomst in de Zendingkerk op Kebon Djati alhier een tiental Kadetten te mogen uitzenden naar hun aanstellingen. Elders in dit blad vindt U een uitvoerig rapport over deze samenkomst.

Vreugde in de gelederen.

Er is vreugde in het gezin van de Ensigns Tanihatu van Rogo Moeljo over de geboorte van Jezef Johosea; wat een prachtige naam! Wij verheugen ons met U, Ensigns, en bidden, dat Uw zoon moge opgroeien tot een zielenwinnar en flink Officier van ons Leger.

Onze zieken.

Het doet mij leed te moeten zeggen, dat Kommandeur en Mevrouw Veerenhuis van onze Kalawara-Kolonie geruimen tijd niet wel zijn geweest; hun toestand was ernstiger als wij vermoedden. Gelukkig zijn ze na vijf weken thans in zoo verre hersteld, dat zij de dagelijksche bezigheden kunnen waarnemen. Mevrouw Poutiainen is voor verdere behandeling naar Makasar overgebracht en het laatste bericht, dat wij ontvingen, kwam als een zonnestraal, die door donkere wolken heenschiet: „Mevrouw is gelukkig vooruitgaande”. Geprezen zij God.

Rouw.

Met innige sympathie denken wij aan Adjudant Rosenlund, den beheerder onzer Lepra-Kolonie „Koendoer” (bij Palembang, Sumatra), die zijn lieve, oude moeder door den dood moest missen. Deze slag komt des te meer aan, daar de Adjutants in het najaar met Europeesch verlof hoopten te gaan. Moge God de nabestaanden troosten met Zijn eeuwige vertroosting.

BIJZONDERE ONDERSCHIEDING.

In alle landen zullen de Heilssoldaten zeker met groote vreugde vernemen van de eer, welke door Zijne Majesteit, den Koning van Engeland, bewezen is aan Generaal William Bramwell Booth, door zijn benoeming tot Ridder in de Orde der „Companions of Honour”. Deze tijding werd in een brief in naam van den eersten Minister aan den Generaal medegedeeld.

Deze Orde werd in 1927 ingesteld en is een onderscheiding, welke door den Koning wordt toegekend aan personen van beider sekse, die het Britsche Rijk buitengewone diensten hebben bewezen, en waartoe slechts een beperkt aantal van 50 leden kan worden toegelaten.

Makkers Officieren en Soldaten van alle rangen, alsook onze vrienden in het algemeen, zullen dit eereblijk van Zijne Majesteit waardeeren, niet alleen als een erkenning van het Leger des Heils als organisatie, doch ook voor den Generaal persoonlijk, die gedurende zoovele jaren zulk een bemind Leider is geweest van ons Leger.

Handelsbestellingen door de Lucht!

Ons Handels-Departement heeft de eerste handelspakketten per vliegmachine verzonden. Er kwam een telefonische bestelling uit Weltevreden, op Vrijdagmorgen, doch de goederen moesten vóór den Zondag er zijn en dat kon niet meer langs den gewonen weg. Dan maar per vliegpost! Het Handels-Departement nag zich in een toenemende belangstelling verheugen en onze lezers gelieven uit te zien naar bijzondere berichten omtrent prijsverlaging op boeken, teksten enz. enz. Iedere cent winst komt ten bate van het Koninkrijk Gods.

De Z.V. Aanvraag.

De berichten, die over de Zelfverloochenings-Aanvraag inkomen, zijn over het algemeen zeer bevredigend. Er wordt zeer hard gewerkt over de geheele linie. De rapporten over de gehouden Altaar diensten hebben al onze verwachtingen beschaamd. Korpsen als Bandoeng I, Weltevreden, Soerabaja I en II en verschillende kleinere posten hebben het bedrag van het vorige jaar verre overtroffen, in sommige gevallen verdubbeld. En nu worden alle zeilen bijgezet om de laatste bedragen te innen, want, nietwaar, wij mogen in dit Eeuwfeestjaar van onzen Stichter

(zie kolom 4.)

BIJBELSCHE PLATEN.

Uit het Oud en Nieuw Testament.

Fijne uitvoering, form. 76 x 51

slechts f 0,75 per stuk.

Ook voorradig in form.

6 x 9 1/2 @ f 1,65

per 100.

WANDSPREUKEN.

met Hollandsche

Javaansche en

Maleische bewoording.

VLUGGE EN COULANTE BEHANDELING.

GEESTDRIFT EN VREUGDE

BEVORDERING EN AANSTELLING DER KADETTEN — UITZENDING IN DE ZENDINGSKERK
GELEID DOOR DEN ALGEMEEN SECRETARIS.

„Vol verwachting klopt ons hart...”

Ja, eindelijk was de langverbeide Uitzendingsavond aangebroken voor de Kadetten der Bandoengsche Kweekschool. Waar zouden ze heengezonden worden?....

Vóór de groote samenkomst werd een optocht gehouden: de geheele buurt Kebon Djati was op de been om te zien, wat het Leger nu deed. Met vlaggen en het J.L. Muziekkorps vooraan, trok de stoet op maat van de blijde tonen der Heilsmuziek door de straten van Bandoeng, naar de Zendingkerk, welke voor deze gelegenheid zoo vriendelijk door het Bestuur was afgestaan. Groote belangstelling was gaande voor dezen dienst en met geestdrift werd het eerste lied ingezet. Ensign Wikdal, met verlof uit Celebes, smeekte daarna den zegen Gods af over dit samenzijn. Verschillende toespraken en liederen volgden des Kolonels verklarende inleiding. Zoo sprak Adjutante Lehmann nog met veel liefde enkele woorden tot de Kadetten, met wie zij zoovele maanden den opleidingsstijd had doorgemaakt. En de Kweekschoolleider, Stafkapitein Hiorth, was niet minder welbespraakt, toen hij in het Maleisch ons enkele bijzonderheden mededeelde omtrent den bijna afgelopen Cursus. Ook greep hij de gelegenheid aan om dit tiental jonge menschen over te dragen aan den Algemeen Secretaris om ze te nemen en uit te zenden in den wijngaard Gods. De Kadetten zongen nog voor het laatst als zoodanig een lied, met begeleiding van hun snaarinstrumenten. Toen kwam het oogenblik. Natuurlijk viel de Kolonel niet zoodadelijk met de deur in huis, doch op

aardige wijze wist hij de spanning te verhoogen tot het uiterste om dan onder groote vreugde van allen de plaats te noemen, waar iedere Kadet-Luitenant (want met hun aanstelling ontvingen zij tevens hun bevordering tot dezen rang) heengezonden werd.

„Was als in alle andere landen: de jonge Officieren, blij met de kans om in hun eerste liefde en vuur uit te mogen gaan, 't komt er niet op aan waarheen, als zij maar mogen strijden voor den Heer. Soms was het werkelijk een gloriepunt, als iemand had geflast om naar een zeker Korps te gaan, en dan de verrassende mededeeling ontving, dat hij ook werkelijk voor die plaats was aangesteld.

Maar 't is niet slechts uiterlijke vreugde, die ons zoo blijde doet zijn; zonder het stempel van Gods zegen is ons werk niets waard. En het volgende oogenblik was dan ook stil en wijdingvol toen de nieuwe Kadet-Officieren, knielende onder de symbolische kleuren der dierbare Legervlag, zongen:

„k Wil U volgen, o mijn Heiland,

Met Uw bloed kocht Gij mij vrij;

En schoon and'ren U verlaten,

Door gena blijf 'k U nabij.”

Terwijl alle anderen eerbiedig opstonden, werd Gods zegen afgebeden op de toewijding van deze jonge kameraden, en kwam een waardig slot aan dezen zoo belangrijken avond.

Wij mogen hier nog wel het Kerkbestuur en het Muziekkorps Merdika hartelijk danken voor hun vriendelijke medewerking in deze samenkomst.

P. M. L.

LONDENS EEUWFEESTVIJERING — ROYAL ALBERT HALL.

In de Royal Albert Hall werd op den avond van 10 April een machtige herdenkingsdemonstratie gehouden, waaraan tien à elfduizend menschen de namen, w.o. vele vooraanstaande personen en duizenden Heilssoldaten uit Englands hoofdstad.

Het enorme gebouw was tot in het nokje gevuld, toen de Eerste Minister (Stanley Baldwin, M. P.) met Mevrouw Baldwin, Generaal en Mevrouw Higgins, den Chef van den Staf, den Bisschop van Willesden, en den President van den Vrije Kerkraad, binnentraden.

Gedurende veertig minuten trok een lange stoet met voorstellingen uit den eersten tijd van het Leger langs de Leiders der bijeenkomst. In de voorste gelederen zag men den Veteran, Kommandant Ridsel, en anderen, die de Christelijke Zending representeerden. Groote hilariteit en diepe ontroering wisselden elkaar beurtelings af, totdat men zag, hoe de „eikel” der Christelijke Zending was gegroeid tot den „eik”, het tegenwoordige wereldwijde Leger des Heils.

Uit de zeer belangwekkende rede van den Eersten Minister nemen wij het volgende over: „Toen ik zeide, dat behalve dit groote lichaam, het niemand méér paste om te spreken dezen avond dan den Eersten Minister, gevoelde ik, dat het werkelijk aan dezen lag, om den dank van het land te verzoeken, dat zoo veel verschuldigd is aan Booth. Zooals de geschiedenis der achttiende eeuw onvolledig is zonder de vermelding van Wesley, zal ook de geschiedenis der negentiende eeuw niet volmaakt zijn zonder een verwijzing naar den invloed, door William Booth op Engeland uitgeoefend. Zooals vele andere groote mannen, was hij tegelijk conservatief en een hervormer. Hij hechte waarde zoowel aan traditie als aan vooruitstreven. Zijn traditie was het Evangelie, uit zijn manier van het uit te dragen voor het volk sprak zijn vooruitstrevendheid. Eventals vele anderen ontdekte hij, dat, hoe belangrijk de politieke en economische problemen ook zijn, de kwestie van den godsdienst de meest fundamentele is; en hij arbeidde met dat ééne doel, voor de redding van zielen, en opdat die zielen zich in deze wereld door hun daden mochten rechtvaardigen voor anderen. Hij geloofde niet, zooals velen in deze eeuw, dat je de menscheid kunt verlossen door een staatsregeling of grondwet. Hij zag de daad der zonde onder de oogen. Nu zijn wij daar in onze dagen eenigszins schuchter voor, en het woord „zonde” hebben wij uit onze dictionnaires verbannen. Het woord kunt wegmoeffelen zooveel ge wilt, doch het leelijke feit zelf blijft, en zal altijd blijven bestaan. In 't openbaar, noch in 't particulier leven, naar ik meen, discusseerde hij ooit over godsdienstgeschillen. Hij predikte, en hij predikte het Evangelie...”

Loen Generaal Higgins opstond, ontving hij een warme ovatie. De Generaal memoreerde, hoe zeventien jaar geleden de Stichter in de Albert Hall had verteld, dat hij nu in het „droogdok” ging om „gekalefaterd” te worden, en hoe hij spoedig daarna Bevorderd werd tot Heerlijkheid. De leiding van het Legerging toen over in de handen van één, wiens aandeel in den opbouw der organisatie moeilijk overschat kan worden. Bramwell Booth stond den Stichter bij gedurende die eerste dagen van strijd en was zoo welbekend en welbemind, dat de overdracht van het Generaalschap van vader op zoon geschiedde zonder een schaduw van mistrouwen. Wanneer wij de nagedachtenis eeren van William Booth, kunnen wij niet nalaten een aanmerkelijk deel van die eer te doen toekomen aan Bramwell Booth, wiens samenwerking met en wiens trouw aan zijn vader een der schoonste hoofdstukken in de Legerschiedenis vormen. Generaal Bramwell Booth heeft de achtung gewonnen van het gansche Leger, en zijn zorgwekkende lichaamstoestand en langdurige ziekte van den laatsten tijd vragen de diepste deelneming van allen, en de innigste gebeden van iederen, waren Heilssoldaat!”

(verv. v. kol. 3.)

toch geen nederlaag boeken. Mochten wij er op de gewone wijze niet komen, dan twijfelen wij er niet aan, of onze makkers, Officieren en Soldaten zullen trachten dit op buitengewone wijze te doen. En als er vrienden zijn, die hun gift nog niet hebben ingezonden, bedenk dan dat wij weer voor het geheele komende jaar zoozeer afhankelijk zijn van het welslagen van deze groote jaarlijksche poging.

Met Europeesch Verlof.

Wij waren gisterenmiddag aan het Station te Bandoeng getuige van een allerhartelijkst afscheid. Allereerst van Ensign en Mevrouw Wikdal, wier verlof om de gezondheid van den Ensign eenige maanden vervroegd is. De Ensign heeft gedurende acht en een half jaar van zijn verblijf op Celebes een zeer gezegend werk mogen verrichten, waarbij zijn dappere vrouw hem een groote steun en hulp is geweest. God s'erke en brenge hen straks in welstand in ons midden weer.

Ook zagen wij onze Korps Sergeant-Majoor en Mevrouw van der Veer met hun beidelieve kinderen naar Europa vertrekken. Zij waren inderdaad stoere medewerkers en steunpilaren in Bandoeng I en zullen dan ook grootelijks gemist worden. God geve hun een tijd van verkwikking en zegen voor hun eigen zielen in Europa; ook U zullen wij straks weer blijde welkom heeten bij Uw terugkeer.

KOMMANDANT EN MEVROUW PALSTRA.

BANDOENG

6 JUNI

LOGE ST. JAN

7 UUR N. M.

Onze Uitstalling op de Jaarbeurs.

Het zal onzen makers en vrienden genoegen doen, dat het Leger des Heils dit jaar wederom met een eigen uitstalling op de Jaarbeurs, die van 22 Juni tot 7 Juli te Bandoeng zal worden gehouden, zal uitkomen. Een dubbele stand is gehouder op een zeer in 't oog loopende plaats en Stafkapitein Hiorth, die ons tijdens het verloop van onzen Handels-Secretaris assisteert met de Handelszaken, heeft de handen vol met het regelen van deze uitstalling. Natuurlijk wilt U ons ook met een bezoekje vereeren, als U naar de Jaarbeurs komt!

KOENDOER

In verband met de jaarlijkse inspectie, en vooral met het oog op de inwijding van de elektrische lichtinstallatie, bezocht de Algemeen Secretaris, Lt. Kolonel Rawie, vergezeld van Brigadier Palstra, de Melaatschen-Kolonie „Koendoer” op Zuid-Sumatra.

De verwelkoming was allerhartelijkst, en de bijeenkomsten van den Zondag waren zeer gezegend. Met groote aandacht luisterden de patiënten naar het Evangelie, zooals die door de gasten werd gebracht. Ze zongen met graagte de nieuwe koren, die hun geleerd werden, en genoten van de muziek en de heerlijke, steeds weer nieuwe verhalen van de liefde van Jezus. Een der mannen boog zijn knieën voor den Heiland.

De Maandag was geheel gewijd aan het afdoen van zaken, het bezoeken van autoriteiten en daarna vond de inwijding plaats.

De N. K. P. M. heeft n.l. op onze Kolonie elektrisch licht aangelegd en dit grootendeels zelf bekostigd. Voor de officieele inwijding welke door den Kolonel geleid werd, waren vele stadgenooten van Palembang tegenwoordig, w.o. de Heer Daackmeijer, Assistent-Resident, die zich altijd ten eerste interesseerde voor de „belangen van „Koendoer”, de Burgemeester van Palembang, de beide Directeuren der Pa-

STRIJD KREET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-OOST-INDIË.

ALLES VOOR TOEHAN JESOES!

Over Poslao Si Tjanang is in den loop der jaren veel geschreven, maar nog altijd is er stof tot schrijven, want deze kolonie is niet alleen de grootste, die het Leger des Heils bezit, maar mijns inziens ook de interessantste. Over den naam Poeloe Si Tjanang is óók al heel wat getwist. Sommigen meenen dat dit eiland genoemd is naar een houtsoort dat „tjanang” heet. Anderen meenen, dat het zoo heet omdat het den vorm heeft van een omroepsbekken, dat in het Maleisch den naam van „tjanang” draagt. Weer anderen beweren dat het eigenlijk „tjanang” moet zijn, hetgeen Chineesch is en „mensen eten” beteekent. Het eiland zou vroeger door zeeoovers en menscheneters bewoond geweest zijn, vandaar dan ook, dat ik dit plekje moerassige grond ook wel eens eiland des doods heb hooren noemen. Hoe het ook zij, een eiland des doods is het, dat bewijzen ons de vele graven der arme lijdens, van hen „die vóór ons zijn heengegaan”. Toch zijn er nog sommigen van degenen, die hier reeds bij de oprichting kwamen, overgebleven. Het grootste aantal dezer „veteranen” in het lijdens vertoonen het gewone aspect van een doorsnee melaatsche; geen vingers meer en alleen verschrompelde, teenlooze voeten, wonden, enz. Niettegenstaande al de ellende, die hier heerscht, is er onder de patiënten over het algemeen toch een goede geest. Een prachtig bewijs daarvan was onze Altaardienst, dien wij hier hielden. Van alle kanten uit de kolonie was men op komen dagen, zoowel de gezonden als de zieken en het geheel leverde een aanblik op, — ondanks alle verbonden handen en voeten — het penseel van een meester waardig. Of was

het niet roerend mooi en waard om vereeuwigd te worden, toen al die menschen, die zelf arm zijn, opstonden om hun „penningske der weduwe” bij te dragen, op het altaar neer te leggen, opdat het mooie werk van hun „Bala Keselamatan” mocht blijven voortbestaan tot in lengte van dagen?

En werkelijk, toen wij het bedrag natelden waren wij verbaasd, dat deze arme menschen zóóveel en met zooveel geestdrift hadden bijeengebracht!

Een der arme stumpers kwam hinkend naar voren en legde alles wat hij bezat, ruim zes gulden, op het altaar. Een onzer zusters trachtte hem te overreden om toch niet letterlijk alles te geven, en een paar cent voor zichzelf te behouden, maar lachend weerde hij haar af, zeggende dat hij genoeg had op Poelao Si Tjanang en dat hij alles aan „Toehan Jesoes” wilde geven. Eindelijk was hij ertoe te bewegen om eenige centen voor zichzelf te behouden, maar zes gulden liet hij op het altaar.

Als ons de rijken in Nederlandsch-Indië toch eens wilden geven naar verhouding, zooals deze zieken gegeven hebben, wat zou ons Leger dan niet heel wat meer kunnen doen!

Deze Altaardienst heeft mijn stoutste verwachtingen overtroffen, en ik zal er altijd dankbaar aan terugdenken. Wat een mooi gezicht was het, al die mannen en vrouwen in hun roode „badjoes”! Onder hen bevonden zich ook de twee en twintig Soldaten, die pas ingezegend zijn en op hun gezichten was de blijdschap te lezen, van er nu ook „bij te behooren”.

Totaal bracht onze Z. V. Aanvraag driemaal zooveel op als verleden jaar! Toema i Heni.

GOUVERNEUR OP BEZOEK.

Stafkapitein Loois schrijft ons uit Poeloe Si Tjanang:

„Bij gelegenheid van het bezoek van den Gouverneur Dr. Ulte, Dr. ter Heege en den Controleur van Laboan, hadden wij de Nederlandsche driekleur uitgehangen.

De Gouverneur bezichtigde de geheele kolonie, informeerde naar vele zaken en scheen wel voldaan. Het bezoek duurde van ongeveer acht uur tot half tien. Na den rondgang, waarbij ook een kijkje genomen werd in het schoolje en de in aanbouw zijnde huisjes, deelde de Gouverneur ons enkele van zijn ervaringen met de leprozen in Ambon mede. Hij betoonde zich daarbij een gezellig prater, en bleek geen leek te zijn op dit gebied. Gesproken over de wenschelijkheid van al of niet uitbreiding der kolonie, en gezien de prachtig geïsoleerde ligging dezer kolonie en de vele leprozen, die zich nog hier en daar in de ziekenhuizen in Deli bevinden, acht men uitbreiding wel noodzakelijk. Voor ons plan om de oude vrouwenzaal voor een ander doel te gebruiken en een nieuwe zaal te bouwen op een beter geschikt terrein, voelt de Gouverneur wel. Glimlachend en ons succes toewensende op onzen arbeid, nam de Gouverneur afscheid.”

(Wegens plaatsgebrek kon dit stukje in onze vorige S. K. niet opgenomen worden. — Red.)

DE KOLONEL IN BANDOENG III.

Zondag 12 Mei was de laatste Zondag van de Kadetten in de Kweekschool, en zeker zullen zij dezen dag niet licht vergeten.

Des morgens leidde de Kolonel bijzondere samenkomsten voor de Kadetten alleen, en werd in deze bijgestaan door de Kweekschool-Officiëren en Stafofficiëren van het Hoofdkwartier.

Wij voelden hoe kostbaar deze korte uren waren, die den Kadetten nog restten voordat zij uitgezonden zouden worden om hun werk als Kadet-Officier te aanvaarden, en gaarne wilden zij deze uren zoo goed mogelijk besteden. Aan een paar Officiëren werd een gelegenheid gegeven enkele woorden tot de Kadetten te spreken. Daarna sprak de Kolonel over den koninklijken troon van Salomo, en op zeer duidelijke en leerzame wijze verklaarde de Kolonel de geestelijke beteekenis van de zes trappen, die ook wij moeten beklimmen, indien wij tot den troon willen komen, waar wij met onzen Heiland zullen zijn.

Hierna volgde een tijd van ernstig gebed, waarin een nieuwe toewijding aan God en het Leger werd gemaakt en een nieuw verbond gesloten om voor eeuwig Hem te dienen.

's Avonds werd in het Kweekschool Korps een openbare samenkomst door den Kolonel geleid. Deze was tevens de Altaardienst in verband met de Z. V. Aanvraag. Het was een mooie samenkomst. Het zingen van onzeliëden, de woorden van Ensign Wikdal van Celebes en van Adjudante Lehmann, alsook de ernstige woorden van waarschuwing van den Kolonel tegen de gevolgen van het meedoen aan wereldsche vermaken, ook door zooveel z.g. Christenen, vonden ingang in ons hart, en blijde waren wij aan het slot van deze samenkomst een broeder naar voren te zien komen om bevrijding te vinden van de zonde. A. B.

SOERABAJA I.

Nimmer te voren is in ons Korps op zulk een waardige wijze de Altaardienst gehouden als dit jaar.

Reeds vanaf het begin der samenkomst was Gods Geest merkbaar en werkzaam en werden de woorden van Brigadier Palstra met voortdurende aandacht gevolgd. Een toepasselijke solo vormde een goede voorbereiding voor het Bijbelwoord, dat in wel toebereide aarde viel. Het gesprokene drong diep door tot de harten. Het was een morgen van genieten en overtuiging, hetgeen bleek toen een zuster uit het midden der zaal op stond en voordat de nabidstond was aangevangen snikkend voor het Altaar nederknielde. Meerdere makers volgden haar voorbeeld. In die heilige oogeblikken gevoelden we allen de dichte tegenwoordigheid Gods. Het was niet alleen een offeren en brengen van de stoffelijke gave voor het werk des Heeren, doch instemmen met het schoone koor: „Mijn al is op het Altaar” brachten velen in het openbaar of in stilte datgene wat de Geest had aangeetoond. Er was gehoorzaamheid en bereidwilligheid.

In een samenkomst enkele dagen daarna gehouden, zeide een makker in zijn getuigenis: „Ieder zal de Altaardienst gevoeld hebben als een diepe verkwikking voor de ziel” en duidelijker is voorzeker het resultaat van die samenkomst niet weer te geven. Hoewel de stoffelijke opbrengst van den Altaardienst verre de verwachting overtrof, hopen we dat de geestelijke vruchten in de toekomst grooter mogen blijken. P. J. M.

WEER NIEUWS UIT DE HOOFDSTAD.

Lt. Kolonel en Mevrouw Rawie hadden op Zondag 5 Mei de leiding der samenkomsten. Des morgens was de zaal op Kramat met een prachtige schare menschen gevuld, toen onze gasten hun plaats op het platform innamen. Nadat Adjudants Lehmann en Rolfs ons waren voorgedaan in het gebed, zong Br. Ellendt een solo, waarna Mevrouw Rawie ons toesprak, over hoe wij onszelf moeten offeren aan God.

Nog een mooi lied werd gezongen door de meisjes van het meisjeshuis, en daarna verklaarde de Kolonel de beteekenis van den altaardienst. Onder het zingen van „Aan Uw voeten, Heer, leg ik mijn leven neer,” kwamen wij een voor een naar voren om onze offers te brengen. Vervolgens behandelde de Kolonel het woord Gods en hoe plechtig was het, toen de uitnoodiging kwam, en daar een moeder, vader, zoon en dochter, en later nog een andere broeder kwamen om hun Meester te zoeken en hun zonden te belijden.

DE ZWAARD- EN SCHILDBRIGADE.

Geloof U in de kracht van het gebed?

Geloof U, dat eendracht maakt macht?

Wilt ge U met ons aansluiten bij de Zwaard- en Schildbrigade? Dit is onze Bijbel- en Gebedsbond.

De leden verbinden zich tot het dagelijks lezen van de Heilige Schrift en om te bidden voor verschillende onderwerpen, welke met een Rooster voor de Bijbelzingen, staan aangegeven op de Zwaard- en Schildbrigadekaart. In N.O.I. telt de Brigade reeds ruim 400 leden. Bekeerden en onbekeerden, Heilssoldaten en niet-Heilssoldaten kunnen zich aansluiten. Leden, die bekeerd zijn, zullen ook trachten

minsten één persoon per week aan te spreken over zijn of haar ziel.

De kaart wordt na ontvangst van 10 cent toegezonden, terwijl er verder geen verplichtingen zijn verbonden aan dezen bond. Schrijf nog heden aan Kommandant W. Palstra, J. L. Departement, Javastraat 16, Bandoeng.

Om 5 uur verkondigden Officiëren en Heilssoldaten Gods woord op het Waterlooplein aan een schare van zeven honderd. De cornetten en tamboerijns hielpen goed bij het zingen om de menschen te bereiken.

Met wapperend vaandel trokken wij naar het Glodokplein voor een tweede openluchtsamenkomst, en daarna de avondmeeting in de zaal van het Chineesche Korp, waar ruim tachtig menschen bijeen waren. Heerlijke liederen zongen wij tesamen, en hadden een goeden avond; wij gevoelden, dat God met ons was, terwijl aan het einde der bijeenkomst twee broeders aan de zondaarsbank kwamen om hun schuld te belijden. Halleluja!

Een Soldaat.

Lief en leed bij velddienst.

Ervaringen van de zoo juist bevorderde Kadetten bij het bezoeken der menschen van huis tot huis, en het verkoopen van de S. K.

„Graag zou ik U een en ander willen vertellen, over ervaringen opgedaan bij het huisbezoek. Met Kadet L. was ik bij een Chineesche vrouw geweest, waar wij 't een en ander hadden vernomen, en naar aanleiding daarvan een stukje uit Gods Woord voorlezen. Na de uitlegging hiervan vroeg ik haar te bidden, en naar hun gewoonte zeker, aanbad ze niet God, maar den geest harer voorouders. Wij vroegen haar ernstig om steeds tot den lieven Heer te bidden, daar Hij alleen kracht en licht kan geven in zulk een duistere zaak.....

Het gebeurt vaak, dat de een ons vriendelijk ontvangt en de andere weer niet, maar overal bij wie we ook kwamen, werd ons vrijwillig toegestaan om 't woord Gods te prediken.

't Komt ook dikwijls voor, dat wanneer we met de Strijdkreet rondgaan, we hier en daar worden afgewezen, en dan gaan we maar weer verder.

Anderen zien verlangend uit naar eenig bericht van 't Leger; dat zijn de menschen, die meer in aanraking zijn gekomen met 't Leger en met 't werk van God. Ja, vertrouwend op Zijn groote macht, zullen we overwinnen. Halleluja!”

F. B.

OP HUISBEZOEK.

„Wij gingen vol moed erop uit, vertrouwend, dat God ons helpen zou en Zijn zegen schenken. Door verschillende Chineezes werden wij afgewezen, maar gaven den moed niet op en gingen verder. Zoo kwamen wij binnen in een eenvoudig, maar net huisje. Ik klopte aan de deur en al spoedig werden wij ontvangen door een heel vriendelijke Chineesche vrouw. Ze vroeg ons, wat

WONINGEN DER PATIËNTEN, KOENDOER.

wij eigenlijk wilden en ik antwoordde, dat wij gekomen waren om met haar kennis te maken en over haar ziel te spreken. Ze liet ons plaats nemen; sprekende over het een en ander, kregen wij te hooren, dat haar man ziek was en ook haar beide kinderen. De ziekte, die hij had, was het gevolg van de zonde, die hij vroeger gedaan had.

Maar hoe wonderbaar was het, toen wij uit zijn eigen mond hoorden hoe hij in al zijn lijden mocht gevoelen, dat de Goede God Zich over hem nog ontfermen wilde. Hij kon getuigen, dat door die ziekte hij den Heer liefgekrege had. Wij spraken woorden van troost, en moedigden hen aan om steeds opwaarts te zien op onzen Heiland. Toen las ik een gedeelte voor uit het boek van Job en daarna gingen wij tot God in het gebed. Hoe heerlijk, dat deze man, ofschoon hij zoo ziek was, ook neerknielde en met ons meebad. Terwijl wij ons gereedmaakten om verder te gaan, vroeg hij, of hij soms een Bijbel mocht leenen. Wij gaven hem het gevraagde, en gingen blijmoedig heen, wetende dat God ook verder Zijn woord in het hart van dezen jongen man duidelijk wil maken.” L.

MILITAIR TEHUIS.

Kramat 18. — Weltevreden.

Goed logies voor doortrekkenden. Familie-kamers reductie.

BINNENHUISJE OP KOENDOER.

lemangsche Volksbank, de Chef van den Dienst van Volksgezondheid en de Heer Ijseldijk.

Na een rondgang over de Kolonie begaf men zich naar het motorgebouwje, waar op verzoek van den Kolonel de handle werd overgehaald en ineens ging het licht op in geheel Koendoer!

U had de patiënten eens moeten zien! Ze konden hun oogen niet gelooven! Al dat schitterende licht, van de groote lampen langs de lanen en de kleine lampjes in hun huizen - ze klaptten als kleine kinderen in hun handen van louter vreugde!

In de bijeenkomstzaal werd voor de patiënten en de gasten een en ander medegedeeld over de werkzaamheden, welke aan dezen avond waren voorafgegaan. Woorden van levende belangstelling in ons werk, zoowel als dank onzerzijds voor de welwillende hulp van onze vrienden, in 't bijzonder van de N. K. P. M., kwamen spontaan tot uiting, en deze belangrijke dag werd met dankzegging gesloten door Brigadier Palstra. Moge Gods licht evenzoo opgaan en schijnen in de harten der patienten, is onze bede.

ALTAARDIENST TE SOERABAJA.

Het bezoek van den D. O., Brigadier Palstra, aan Soerabaja, begon met een samenkomst in Korps III op Zaterdag 4 Mei.

Na een openluchtsamenkomst vóór de zaalkwam een flink aantal kameraden bijeen in het keurig gedecoreerde gebouwje. Dien avond had een drietal heel bijzondere gebeurtenissen plaats. De kleine jongen van twee der Soldaten werd opgedragen aan God en Zijn dienst, drie makers werden als Soldaat opgenomen in de rangen van het Leger en bovendien had nog de altaardienst plaats — een zeer gelukkige combinatie, die onder de bekwame leiding van den Brigadier een indrukwekkend geheel werd. Wat werd er veel gegeven dien avond, en wat begrepen allen goed de waarde en de beteekenis!

Aan het eind van de samenkomst knielden alle aanwezigen neer rond het zoo mooi opgerichte altaar, en stelden bij vernieuwing hun leven en krachten tot Gods dienst.

Zondagavond werd na een openluichtmeeting, waarin een groote schare bereikt werd, de altaardienst gehouden in Soerabaja II. Een aantal Officiëren stond den Brigadier ter zijde met zang en muziek. Adjudante Walo gaf een harer mooie solo's, de leerlingverpleegsters van de L.d.H. Klinik zongen onder leiding van Ensigne Küh een ernstig lied. Hoe treffend was het toen de aanwezigen naar voren kwamen en met zooveel vreugde hun gaven op het altaar brachten!

De Brigadier sprak tot slot, met overtuiging en klem wijzend op het heil door het Bloed van Christus. Bij het optellen van alle gebrachte gaven was er groote dankbaarheid voor zooveel liefde tot God en Zijn werk, die de drijfveer tot dit alles is geweest! Ch. P.